

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 390/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť O. I. a K. I., obaja bytom S., zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 749/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. I. a K. I. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2006 doručená sťažnosť O. I. a K. I., obaja bytom S. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. I. R., K., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 749/2002.

Sťažovatelia uviedli, že 26. septembra 2002 podali okresnému súdu návrh na začatie konania o vrátenie daru. Podľa názoru sťažovateľov konanie trvá neprimerane dlho v dôsledku prietáhov, ktoré spôsobuje okresný súd. Prvé pojednávanie okresný súd nariadil po žiadosti sťažovateľov z 15. januára 2003 na 30. október 2003, ďalšie pojednávanie sa konalo 13. februára 2004. Pojednávanie nariadené na 26. august 2004 sa neuskutočnilo a o odročenie nasledujúceho, určeného na 21. október 2004, požiadala právna zástupkyňa sťažovateľov. Posledné pojednávanie vo veci sa konalo 24. marca 2005. Okresný súd uznesením z 8. apríla 2005 konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti odporcovi. Na základe odvolania sťažovateľov Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4 Co 151/05 z 31. mája 2005, ktoré bolo právnej zástupkyňi sťažovateľov doručené 29. júla 2005, uznesenie okresného súdu o prerušení konania zrušil.

Dňa 29. septembra 2006 sťažovatelia podali sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu. V liste č. k. Spr 2412/06 z 23. októbra 2006 predseda okresného súdu uznal sťažnosť za dôvodnú, pretože súd od 25. júla 2005 vo veci neurobil žiadny úkon smerujúci k jej rozhodnutiu a uviedol, že konajúcu sudkyňu písomne upozornil a uložil jej vo veci konať bez prietáhov.

Z uvedených dôvodov sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní ich sťažnosti vyslovil, že okresný súd porušil ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 749/2002, prikázal okresnému súdu konať bez prietáhov a priznal im finančné zadosťučinenie každému 80 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 2. októbra 2006 sťažnosť na priedaňu predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 23. októbra 2006, doručenej právnej zástupkyňi sťažovateľov 27. októbra 2006, uznal sťažnosť za dôvodnú a uviedol, že konajúcej sudkyňi bolo uložené vo veci konať bez priedaňov.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená už 6. novembra 2006, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľov iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní. (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľov nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2006